

KUIFJE vertelt je...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

"GOD SAVE THE KING!"

GEEN enkel land van Europa verleende zijn vorsten zoveel prestige als Engeland. De troonsbestijging van de koning is in België een eenvoudige, sobere plechtigheid. Wanneer er in Groot Brittannië een koning of een koningin op de troon komt, dan waant men zich op slag in een andere wereld. De Britse kroon is miljoenen waard, de Belgische kroon bestaat eigenlijk niet. En nochtans is het prestige van de Britse vorsten slechts uiterlijke schijn, want in werkelijkheid heeft de koning van de Belgen meer macht dan de Engelse koning...

1. — HET HUIS VAN HANNOVER

KONINGIN Ann Stuart stierf in 1714 zonder kinderen. Haar halfbroer, Jacobus, kon niet opvolgen omdat hij katholiek was. Toen zetten de Engelsen de keurvorst van Hannover, een Duitse protestant, op de Britse troon. Dat was George I. Hij kende geen Engels; zijn zoon George II die hem in 1727 opvolgde trouwens ook niet. Zij lieten het regeren over aan hun parlement. De troon was slechts een symbool.

2. — WALPOLE

DE «whig»-partij, die niets wou weten van de koninklijke alleenheerschappij, steunde de wettelijke vorst omdat die toch geen macht bezat. De eerste ministers werden belangrijke personages. Eerst was het Stanhope, daarna Walpole. Deze laatste sprak geen Duits, de vorst geen Engels, en zo converseerden zij beiden in een slecht Latijn. Walpole domineerde het Parlement. Hij ging zelfs zover kiezers te kopen om de meerderheid voor zijn partij te behouden. Hij zorgde er echter voor dat Engeland jaren van vrede kende.

3. — GOD BESCHERME DE KONING!

MEN meent te weten dat Henri Carey de auteur is van de hymne «God save the King», geschreven ter ere van George II, in 1740. «God bescherme onze genadige koning! God bescherme onze edele koning! God bescherme de koning! Schenk hem zege, geluk en roem! Moge hij lang over ons regeren! God bescherme de koning!» Deze mooie hymne zongen de Engelsen onder de vensters van Buckingham Palace.

4. — KAREL-EDWARD

MAAAR het lied verstomde, want de zoon van de pretendent Jacobus Stuart, nl. de jonge Karel-Edward, had de bevolking van Schotland tegen de vorst in het harnas gejaagd en met zijn ruwe Highlanders zakte hij naar Londen af. Gelukkig voor de «whigs» werd Karel-Edward verslagen te Culloden, op 27 april 1746. De vrede was weer hersteld. George II stierf in 1760 en zijn zoon George III volgde hem op.

5. — CHATHAM

George III was reeds een echte Engelsman! Hij was jong, had ambitie en dacht er ernstig aan zelf te regeren. George III was de geknipte man van de conservatieve partij, de «Tory». De Tories hadden de meerderheid behaald in het Lagerhuis. Hun leider, lord Chatham, zijn ware naam was William Pitt, nam de macht in handen. Hij wou van Engeland een grote mogendheid maken. Nu zien wij de pionnen op het Europese schaakbord: Lodewijk XV van Frankrijk, Maria Theresia van Oostenrijk, Frederik II van Pruisen, en lord Chatham voor Groot Brittannië.